

תסריט – היהודים באים

עונה 4 – פרק 11

לצפייה בפרק המלא

לצפייה בכל פרקי הסדרה

תאריך שידור: 10/08/2020

מפיק ועורך ראשי: יואב גרוס

יוצרים: נטלי מרכוס, אסף בייזר, יואב גרוס

במאי: קובי חביה

תסריטאים ראשיים: נטלי מרכוס, אסף בייזר

תסריטאים: יובל פרידמן, משה מלכה, הדר תדמור, רמי פרג, ליאת שביט,
נר ברגר, אופיר ששון

שחקנים: מוני מושונוב, יעל שרוני, יניב ביטון, עידו מוסרי, יוסי מרשק, שירה
נאור, מעיין בלום

כל הזכויות שמורות לכאן תאגיד השידור הישראלי ©

השואה הארמנית

תסריטאי: יובל פרידמן

1. פנים. משרד ממשלתי. יום

כתובית: שנות ה-50. ירושלים.

בן גוריון ופולה יושבים ומקשיבים בכובד ראש לדברי בולאט, נציג ארמני, לבוש חליפה ועניבה. על השולחן יש קערה עם עוגיות עבאדי. פולה אוכלת לאורך המערכון ורק מהנהנת.

קריין

בשנות החמישים פנו נציגי העם הארמני בבקשה ממדינת ישראל שתכיר בשואת-העם הארמני.

בולאט

ואז הם לקחו את סבא שלי והטביעו אותו ואת בני משפחתו בנהר.

בן גוריון

מזעזע, מצמרר... (פונה לפולה) מצמרר פולה?

פולה מהנהנת באדישות.

בן גוריון

הנה, גם פולה אומרת. מצמרר. עבאדי?

בולאט

לא, תודה. אז הממשלה שלכם תכיר בשואה הארמנית?

בן גוריון ופולה נעים באי נוחות.

בן גוריון

וואו. בוא לא ניסחף פה.

בולאט

מה?

בן גוריון

בוא, מה שעבר העם שלכם הוא באמת מצמרר (פונה לפולה) מצמרר פולה? (פולה מהנהנת) מצמרר, אבל שואה... זאת מילה קצת חזקה.

בולאט

אבל זה ממש שואה. אבא שלי סיפר איך לקחו את האחים שלו ליער, אילצו אותם לחפור בור ואז ירו בהם.

בן גוריון

מצמרר אבל לא כל בור הריגה הוא בור שואה.

בולאט

אנחנו עברנו גירוש מהבתים שלנו, מחנות ריכוז, רצח עם של מיליונים. זה שואה!

בן גוריון

זה לא שואה.

בולאט

זה שואה.

בן גוריון

זה לא שואה.

בולאט

איך זה לא שואה?

בן גוריון

כי שואה זה שלנו.

בולאט

נו אז לכם תהיה את שואה, ולנו תהיה שואה. יש מספיק שואה לכולם.

בן גוריון

אצלכם היתה ילדה כזאת חמודה בעליית הגג שכתבה יומן?

בולאט

לא חושב.

בן גוריון

אין יומן אין שואה. אם אין יומן של ילדה איך אתה בכלל יודע שזה קרה?

בולאט

לא הבנתי, אתם מכחישים את השואה שלי?

בן גוריון

הנה, אתה מבין את הבעיה?! עכשיו כשמישהו יגיד שהוא מכחיש שואה, נצטרך לשאול אותו- רגע, איזו שואה? נכון פולה?

בולאט

נו באמת.

בן גוריון

וכשמישהו יגיד "וואו איזה פקקים היו היום בלה גרדיה, שואה" ישאלו אותו, איזה- היהודית או הארמנית?

בולאט

אבל השואה שלנו היתה קודם!

בן גוריון

אבל חשבתם על זה אחרינו! תראה, אנחנו מוכנים להכיר ב.. "האינצידנט של העם הארמני".

בולאט

אינצידנט?! היה שם רצח שיטתי של מיליון וחצי בני-אדם, מעשי אונס, ביזה...

בן גוריון

מה עם- "האירוע המאוד מבאס של העם הארמני"?

בולאט

שואה.

בן גוריון

השביזות הארמנית?

בולאט

שואה.

בן גוריון

"העם הארמני- החגיגה נמשכת?!"

בולאט

שו... האמת שזה לא רע דווקא.

בן גוריון

וואלה?

בולאט

החגיגה נמשכת... זה לא מה שקיוויתי... אבל מתגלגל יפה כזה על הלשון.

בן גוריון

מעולה. אז תן לי רק לוודא שלטורקיה אין בעיה עם זה, בכל זאת, אנחנו לא רוצים לפגוע ביחסים שלנו הטורקים. אבל תן לי להרגיע אותך – הם לא יסכימו בחיים, ואנחנו לא נכיר במה שקרה לכם בחיים.

בולאט

מה? אז בשביל מה נפגשנו?

פולה

בשביל העבאדי.

בן גוריון

מותר לנו לפתוח אותם רק בפגישות. ועכשיו,
אם לא אכפת לך, יש לנו פגישה עם הנציג
הכורדי. הוא רוצה שנכיר בטבח שהם עוברים.

בולאט

אוקיי, אבל תזכורו – "החגיגה נמשכת" זה
שלנו.

בולאט קם. בן גוריון מרוקנת את קערת העבאדי חזרה לשקית ומושיט אותה לבולאט.
בן גוריון מעודדת אותו לקחת, בולאט לוקח את השקית ויוצא משם.

קריין

עד היום מסרבת ישראל להכיר באופן רשמי
בשואת העם הארמני, או בכל שואה אחרת.

דוד מיכל ופלטי

תסריטאים: נטלי מרכוס / אסף בייזר

1. פנים. בית פלטי. יום.

כתובית: ממלכת ישראל, המאה ה-10 לפנ"ס

סלון תנ"כי. פלטי מסדר את הסלון נראה קצת נרגש. במרכז הסלון יש שולחן ערוך לארוחה רומנטית. הוא מסיים לסדר, לעשות פינישים אחרונים. הוא מוכן. הערב זה הערב שלו. הוא שם על אחת הצלחות קופסה קטנה כמו של תכשיט עטופה למתנה.

קריין

"וְשָׂאוֹל נָתַן אֶת מִיכָל בִּתּוֹ אֶשֶׁת דָּוִד לְפִלְטִי
בֶּן לִישׁ אֲשֶׁר מִגְּלִים."

פלטי

מאמי? מאמי! מאמי בואי לסלון!

מיכל

רגע אני בשירותים!!!

פלטי

ארוך או קצר?

מיכל

אני ת-כ-ף באה!!!

צליל דלת נסגרת. מיכל מגיעה. היא רואה את כל מה שהוא הכין לה, היא מופתעת.

מיכל

וואו מה... לכבוד מה זה?

פלטי

נחשי

מיכל

יש לך יום הולדת! שיט איך שכחתי יו אני
מה זה מצטערת פלטוש!

פלטי

לא...

מיכל נאחנת בהקלה.

פלטי

היה לי שבוע שעבר

פאוזה מביכה.

פלטי

אבל עזבי לא חשוב. היום אנחנו חוגגים

תשע שנים לנישואין שלנו!

מיכל

די! תשע שנים עברו מאז היום שבו אבא שלי הכריח אותי להתחתן איתך כעונש על זה שעזרתי לדויד לברוח? וואו, איך הזמן רץ כשחייבים.

פלטי

זה התחיל בתור עונש, אבל תסכימי איתי שהיום יש כבר הרבה יותר בנינו.

מיכל

ברור! מה, אתה החבר הכי טוב שלי פלטוש! אין מישהו שאני יותר נהנית לדבר איתו, לספר לו מה קרה לי היום, לעשות איתו מפשעות...

פלטי

וואי, הפעם האחרונה שאירה לי כווייה שאת לא מבינה.

מיכל

להשתין לך על זה? זה עוזר.

פלטי

זה בסדר... מיכלי, אני יודע שאנחנו חברים טובים אבל אני רוצה שניקח את הקשר שלנו לנקסט לבל.

מיכל

שזה אומר?

פלטי

אני רוצה שתהיה ביננו יותר אינטימיות, יותר קרבה, שנתחבר אחד לשני במקומות הכי העמוקים, שנהיה אחד.

מיכל

שנזדיין?

פלטי

בול.

מיכל

(מהורהרת) אני לא יודעת... אני אנחנו כל כך חברים טובים. אני מפחדת שזה יהרוס את מה שיש ביננו.

פלטי

שיהרוס, שיהרוס. לא נורא.

מיכל

אתה גם לא כל כך הטיפוס שלי... כאילו
אתה מקסים ומתוק ונראה טוב אני פשוט
נמשכת לגברים שהם יותר... דוד.

פלטי

מה יש בו שאין בי?

מיכל

מאיפה להתחיל... אני אתחיל מלמעלה
למטה – יש לו מבט כזה שאומר "וואי וואי
מה הייתי עושה לך" ופה כזה שאומר "וואי
וואי מה הייתי עושה לך" וידיים כאלו שוואי
וואי מה הן עושות לי...

פלטי

אבל את פה איתי, דוד לא. מה יש לך
להפסיד? תני לי צ'אנס.

מיכל

תשע שנים אנחנו נשואים, ועכשיו פתאום
אתה רוצה שנשכב? זה קצת מוזר.

פלטי

רציתי את זה מהיום הראשון. אבל לא
רציתי שנשכב כי את חייבת. רציתי שנשכב
כי את אוהבת אותי.

מיכל

אני לא.

פלטי

אז כי את נמשכת אלי.

מיכל

אני לא.

פלטי

אז כי לא נעים לך ממני.

מיכל

אוקיי.

פלטי

אוקיי?

מיכל

אוקיי.

פלטי

אוקיי. אז...

פלטי נבוכ, לא בטוח מה לעשות. מנסה עם הידיים לעשות משהו. מתקרב אליה

לנשיקה. היא עוצרת אותו.

מיכל

רגע. (עוצמת עיניים) עכשיו.

הוא מתקרב לנשיקה. עוצרת אותו.

מיכל

רגע! (סותמת את האף עם היד). עכשיו.

הנשיקה עומדת לקרות אבל אז, הדלת נפתחת ברעש. הרגע חלף. בפתח עומד נושא כליו של דוד המלך.

נושא כלים

קבלו את האחד, היחיד, החתיך, דוד המלך!

דוד נכנס.

מיכל

דוד!

דוד

מירב!

מיכל

(מתקנת) מיכל!

דוד

(מציג את עצמו) פלטי! סליחה אבל אתה יכול לחזור עוד שש-שבע דקות?

מיכל

(לפלטי) תכננת להשקיע אני מבינה.

דוד

יאללה תארזי כמה בייבידולים ובואי.

מיכל

לא

דוד

מה?

מיכל

אמרת לי לא.

דוד

לא מכיר את המילה.

מיכל

אבל אמרת עכשיו "לא".

דוד

מהפה שלי אני מכיר, אבל זה נשמע אחרת
כשמישהו אחר אומר את זה.

מיכל

איך זה נשמע?

דוד

כמו "כן".

מיכל

אתה כזה חוצפן! שבע שנים אתה מלך,
שבע שנים שבהן יכולת לבוא לקחת אותי!

דוד

בסדר את יודעת שלוקח לי זמן לבחור מה
ללבוש.

מיכל

אתה כזה איש דוחה! מרוכז בעצמו! בלי
נסבל.. (סוויץ) עם ירכיים לוחטות וחטובות
ובליטה מרשימה במפשעה שלא משנה לאן
אני מסתכלת היא עוקבת אחרי במבט
(מדגימה).

פלטי

מיכלי, בואי, בואי נרגע, זה לא עובד ככה.
את נשואה לי.

דוד

מי זה?

פלטי

אני הבעל של מיכל.

דוד

אה. אוקי. אבל איך אתה קשור למירב?

פלטי

אתה לא יכול להתפרץ לפה ולקחת את
אישתי כמו איזה בריון! אתה איש אלים
חסר תרבות, חסר גבולות, חסר עכבות,
חסר תחתונים?

דוד

אני הולך קומנדו.

מיכל

(מסתכלת על הבליטה) לכל מקום זה עוקב
אחרי...

דוד

טוב מיכלי, את באה?

מיכל

(נכנעת) סורי פלטוש, שבוע הבא קפה?

מיכל הולכת עם דוד ולפני שהם יוצאים הוא עוצר.

דוד

אה כמעט שכחתי, אביגיל ו..השנייה, בואו רגע!

נכנסות שתי נשים אביגיל ואבינועם.

דוד

תכירי, זו אביגיל אישתי, זו מיכל אישתי. וזו מירב אישתי, מיכל אישתי.

אבינועם

אני אבינועם.

דוד

אז מי זו מירב למען השם?! טוב, העיקר שכולן מכירות את כולן. עכשיו תרגישו חופשי להתנשק.

שלושתן יחד

איזה דוש.

יוסף בן מתתיהו

תסריטאים: משה מלכה / יובל פרידמן

1. פנים. אולם כינוסים תקופתי. לילה

כתובית: ירושלים. שנת 67 לספירה.

על במת יום זיכרון שחורה יש פודיום, וחצובה עם תמונה ענקית של יוסף בן מתתיהו לבוש כמפקד הגליל בפוזת מלאת חשיבות. על שרפרף בקדמת הבמה יושב יהודי עם בזוקי ומנגן את האינטרו של "דברים שרציתי לומר".

קריין

בעת המצור הרומאי על יודפת, נפוצה השמועה כי יוסף בן מתתיהו, נפל חלל בקרב. העם התאבל על מפקדו הנערץ.

על הבמה עולה מנחה הטקס (תואם דן כנר) המוסיקה נחלשת מעט ומלווה אותו. למנחה יש אטיטוד של מי שמתענג מהמעמד, זה היום שלו.

מנחה

"גיבור של העולם ילד, עם חיוך של מלאכים תשמור על העולם ילד, כי אנחנו – כבר לא מצליחים..." "כי אנחנו, כבר לא מצליחים.

עובר לדיבור מליצי.

מנחה

יוסף בן מתתיהו. כהן, לוחם, גיבור-חיל. יוסף ייזכר לעד, כמפקד נערץ על חייליו, איש חם ואוהב למשפחתו, ובעלים מסור לכלבו שוקו. (פאזזה) הגבורה וההקרבה היו נר לרגליו, כך נזכור אותך, בן אהוב. מיטל סרגוטי – בבקשה.

פריים נפתח, עומדת שם מיטל סרגוטי ושרה

מיטל

פגשתי אותו בלב המדבר, יפה שקיעת שמש ללב עצוב, ציירתי לו עץ וכבשה...

נשמעת דפיקה בדלת, מיטל מפסיקה, לא מבינה ואז חוזרת לשיר.

מיטל

ציירתי לו עץ וכבשה על נייר...

שוב נשמעת דפיקה בדלת, הדלת נפתחת.

מיטל

(מגבירה) ציירתי לו עץ וכבשה

יוסף

סליחה? היי...!

עכשיו אנחנו רואים שיוסף בן מתתיהו עומד שם. המולה בקהל.

מיטל

יוסף?! מה אתה עושה פה?

יוסף

מה אני עושה? מה אתם עושים?
יהוישמוליק, יהויהונתן מה קורה פה?

יהויהונתן

אמרו שאתה מת

יהוישמוליק

באנו להתאבל על מותך בטרם עת...

מנחה

חייל אמיץ, מפקד נערץ, ובעלים מסור
לכלבו שוקו.

יוסף

אה אוקי... לא אז תשמעו, נפלה טעות. אני
חי, כן היה קרב משוגע אבל ניצלתי. אני חי!

יהויהונתן

בסדר, אבל אנחנו כבר שבורים, שנייה לפני
שנכנסת התכוונו לבכות.

מנחה

מיטל בבקשה

מיטל

ציירתי לו עץ וכבשה על נייר...

יוסף

רגע רגע, מה יש לכם? אני פה, הכל בסדר.
חשבתי שתשמחו לגלות שאני חי ושלא
נפלתי בקרב!

יהוישמוליק

יוסף, אנחנו פה כולנו כבר בווייב של אבל,
מה אתה בא לבאס?

יהויהונתן

אנשים קרעו בגדים, שמו אפר על הראש,
מיטל לבשה את השק הזה.

מיטל

מה?! מה שק? זאת השמלה הכי יפה שלי!

יהוישמוליק

הותרת לנו חור בלב. תן ליהנות מזה.

מיטל

אני גם כבר כתבתי נאום המנוח ואני. על
איך שתמיד אזכור שאמרת לי שאני חייבת
לעשות משהו עם הכישרון הכל כך ייחודי
שלי, שאני אחת בדורי, ושבטח היית שמח
לשמוע שבאמת הלכתי לעשות תואר בי.איי
כללי בפתוחה.

יוסף

מה?! אני בחיים לא פגשתי אותך!

מנחה

מיטל בבקשה

מיטל

ציירתי לך עץ וכבשה על נייר...

יוסף

רגע די! די! לא צריך את הטקס אני לא מת,
עוד לא הבנתם?

יהויהונתן

תגיד אתה לא מתבייש? זה יום זיכרון! תן
כבוד לנופל

יוסף

אני הנופל!!

יהוישמוליק

אין לך רגישות אפילו ביום כזה? שמישהו
יוציא אותנו מפה! יש פה איזה מאבטח או
איזה רולה?

מנחה

מיטל בבקשה (מחווה על יוסף)

יהויהונתן

יוסף זה בכלל לא קשור אלייך, זה בשבילנו!
תראה איך האבל עליך מחבר אותנו כעם.
מתי ראית בפעם האחרונה כל כך הרבה
יהודים בחדר אחד מאוחדים, בלי שנאות,
בלי מלחמות...

מנחה

ובלי הכלב שוקו. מיטל בבקשה.

יוסף

לא! לא "מיטל בבקשה"! (עולה על הבמה)
חברים, בוא נותר על הטקס הזה ונתגבש

בדרך אחרת... בואו נעשה יום כיף!

יהוישמוליק

מה כיף ביום כיף?

יהויהונתן

טוב עזבו, בואו פשוט נעלה לקבר שלו,
יותר עצוב שם.

כולם קמים ויוצאים משם, חולפים על פני יוסף המבולבל.

יהוישמוליק

(ליוסף) איך הלכת מאיתנו איך?!

יוסף המום, הבחורה יוצאת בבכי, נשארו באולם רק הבחור, מיטל והמנחה.

יוסף

נו מה! מה הלכתם, מי ינקה? מי יסדר?

מנחה

מיטל בבקשה.

זומביט – פורנו

תסריטאים: ניר ברגר / אופיר ששון

2. פנים. אולפן זומביט

מנחה ישוב באולפן, לצדו נדב.

מנחה

האם בקרוב נוכל כולנו לעבוד מהבית באופן מרושת? איתנו נדב מהטכניון. מה נשמע נדב?

נדב

נכון. למעשה, היום ניתן לעשות כמעט כל דבר, כולל עבודה, דרך האינטרנט.

מנחה

המרשתת, לצופים שלנו בבית. ונדב, אתה בעצם בנוסף לעבודה שלך פה כנדב מהטכניון, אתה עובד כעצמאי מהבית, באופן לגמרי מרושת.

נדב

נכון, ממש כך.

מנחה

מה היתרונות של לעבוד באופן לגמרי מרושת?

נדב

בהחלט. נאמר ויש לי כישורים חברתיים ירודים, או שאני לא מעוניין פיזית לראות בני אדם במהלך העבודה, או בכלל, אני יכול למעשה לעבוד לגמרי מהבית.

מנחה

אז אתה עובד, באופן מרושת מהבית, בפיג'מה.

נדב

למי שיש פיג'מה, אפשר, בהחלט, אני מעדיף בלי. למשל אני ספציפית בעצמי גרפיקאי עצמאי, וקיבלתי הזמנת עבודה במייל.

מנחה

זכר, לצופים שלנו בבית.

נדב

ואני פותח את תוכנת הגרפיקה, והנה היא נטענת.

מנחה

כל זה באופן מרושת, מבלי פיזית לפגוש את הלקוח. אתה ניגש לפינת העבודה שלך בבית, עם כוס קפה, אולי בפיג'מה...

נדב

כן, או בלי, ואני מחכה שהתוכנה תטען, ולבינתיים בעודי מחכה, אני יכול לפתוח למשל את הדפדפן, ולהקליד "נערות בקושי חוקיות".

מנחה

אתה ממתין בעצם מול המחשב שלך בבית, שתעלה התוכנה.

נדב מרים לשולחן חבילת טישו וחומר סיכה.

נדב

נכון, מאחר ואני בבית אני יכול לארגן גם את עמדת העבודה שלי כמו שאני אוהב, ולנוע בין מספר קטגוריות בזמנית, שאני פותח במספר חלונות שונים, שכן השפע גדול, וטעמיי מגוונים.

מנחה

כל זה מהמחשב בבית, בלי לגשת לידאומט, ובלי מבטים שיפוטיים.

נדב

נכון, וגם בהיקפים ומגוון תכנים שלא נראו כמותם בעבר, אשר העלו את סף הגירוי שלי לרמות לא ראליסטיות אותן המציאות למעשה כבר אינה יכולה לספק.

מנחה

מהמחשב שלך, כאן, בבית, אתה פיתחת ציפיות לא ראליסטיות לגבי יחסי מין.

נדב

נכון.

מנחה

בזמן שהתוכנה נטענת.

נדב

אין לי מושג מה קורה עם התוכנה ולבינתיים אני עסוק בלזגזג במהירות בין סרטונים על מנת לייצר גירוי עוצמתי מספיק שיאפשר להגיע לפורקן לפני הריקנות המשתקת שתבוא אחריו.

מנחה

והבחורה הזו בסרטון בו אנו צופים, למעשה התקבלה עכשיו לעבודה כבייביסיטר ואב הבית איתה לבדו, כאן במחשב שלך, באופן מרושת.

נדב

נכון אבל בשלב זה תכנים כאלו כבר לא עושים לי כלום, ואני חייב לגשת למחוזות פחות נורמטיביים על מנת להגיע לפורקן.

מנחה

שמתי לב גם שהחלפת בעצם תוכנת גלישה.

נדב

כן, למעשה אני עכשיו בדארקנט...

מנחה

השחורשת!

נדב

כן. אז פה אני צופה בבחורה אמיתית, בלייב, חונקת קרוב משפחה למוות.

מנחה

מהמקלט בדרום רוסיה בו הם נמצאים, למחשב שלך כאן בבית, אתה מגיע לסיפוק.

נדב

אני מנסה, אבל אתה ממשיך לדבר.

מנחה

עכשיו, אני רואה שהופיעה פה הודעה באדום?

נדב

כן זו למעשה תוכנת כופר, שהורדתי בטעות ברגעים אלו מסתבר, ואני ממש עכשיו נסחט לשלם כמות מאסיבית של כספים, או שפעילות הרשת שלי תיחשף מול אשתי וילדיי.

מנחה

ואני רואה פה עכשיו תמונה שלי על המסך, כולל משפחתי וכתובת המגורים.

נדב

בוודאי, אני עכשיו הוצאתי חוזה על ראשך כדי שתעביר לי את הכספים הנחוצים.

מנחה

זאת אומרת עכשיו ממש, פה מהמחשב שלך, אתה העמדת את חיי ואת חיי משפחתי, בסכנה. וכל זה – מהבית באופן מרושת.

נדב

כן בהחלט, אני נפלתי עמוק עמוק למקומות
רעים מאוד כאב וכבן אדם...

מנחה

וכל זה בפיג'מה...

נדב

או בלי

מנחה

...עם כוס קפה בנוחות של פינת העבודה שלך
בבית.

נדב

כן, ואני כעת הולך להוריד פרופיל למספר
חודשים, וממליץ לך ולמשפחתך לפעול
בהתאם.

מנחה

יפה, תודה כרגיל לנדב מהטכניון. אנחנו נצא
תיכף לפגרה כפויה, אבל לפני כן – בוקקה.
מה זה? ילד בן 8 עם מחשב בחדר יסביר לנו.

גלעד שליט

תסריטאים: הדר תדמור / ניר ברגר

3. אוהל המאבק לשחרור גלעד שליט. יום

כתובית: ירושלים, 2011.

פעילים עומדים במאהל המחאה, לבושים כולם בבגדים עליהם כתוב "גלעד עדיין חי" ו"הילד של כולנו". מסביב תלויים פוסטרים ובאנרים מלאים בכרזות ותמונות של גלעד שליט. כל הפעילים מביטים במסך טלוויזיה, נראים מאושרים, צועקים על המסך.

פעילים

גלעד!! חוזר!! הביתה בשלום!!! גלעד!! חוזר!!
הביתה בשלום!!

קריין

בשנת 2011 ביצעה ממשלת ישראל עסקה
לשחרורו של החייל גלעד שליט תמורת 1,027
אסירים פלסטינים. בכך הסתיימו 5 שנים של
מאבק ציבורי.

כל הפעילים מוחאים כפיים ומתחבקים.

נינה

אני רוצה להודות לכל אחד ואחת מכם על
הנחישות, על אומץ הלב ועל ההקרבה
שהחזירו את הילד של כולנו הביתה. ועדיין,
גם כשליבנו מלא, אל לנו לשכוח – גלעד שליט
יושב בשבי החמאס כבר אלף תשע מאות
ארב...

אורי

לא לא, רגע, נינה, רגע...

נינה

מה ?

אורי

הוא חזר, הוא לא בשבי כבר, זהו. שחררנו
אותו. אפס ימים. הוא בבית. זהו.

נינה

מה? (האסימון נופל) אה! כן! ... וזה יום גדול.
אוקיי! באמת, עבודה טובה כולם. ולפני
שנתפזר אני רק רוצה להזכיר לכולם שמחר
בשש וחצי אנחנו נצא לצעדה מאוהל המחאה
לכנסת, ושם אנחנו נארגן משמר...

מיכל

מה צעדה?

נינה

מה?

מיכל

שחררנו את גלעד, זהו. אין צעדה. הוא משוחרר.

נינה

אה כן, נכון... נכון. יום גדול. היסטורי.

אורי

כן. הילד של כולנו.

יואב

ושבו בנים לגבולם!

הפעילים מסתכלים מסביב, נראים כאילו חושבים על מה להגיד. יואב פותח את הפה כדי להגיד משהו, אבל לא מוצא מה וסוגר שוב.

אורי

נשאר לי מלא קאפה. חושבים שלגלעד שליט יש מה לעשות עם קאפה?

מיכל

או עם 500 כאלה...

מיכל מרים חולצות עם הדפס הפרצוף של גלעד שליט והסלוגן "גלעד שליט טט שולטטט".

נינה

טוב, זה לא חשוב עכשיו, בואו נדבר על "ידיים מסביב למצפה הילה". איפה אנחנו מבחינת מספרים?

אורי

זה לא קורה בסוף...

נינה

למה לא קורה???

אורי

גלעד...

נינה

אה, כן. יום גדול.

מיכל

יום היסטורי.

יואב

ושבו בנים לגבולם!

שתיקה מהורהרת. לפתע אל המאהל נכנס פעיל נוסף, מחזיק 6 קאט-אאוטים בגודל טבעי של גלעד שליט, כמו בתמונה המפורסמת עם מדים ועיתון פתוח.

רוּן

אוקיי! הבאתי את הגלעדים. אם מישהו יכול לתת יד, יש לי עוד מאתיים כאלה בדייהטסו...

כל הפעילים מסתכלים על רוּן בבלבול.

אורי

אתה יודע ששחררו את גלעד?

רוּן

איזה גלעד? "הילד של כולנו" גלעד?

מיכל

שליט, איזה גלעד. שחררו את גלעד שליט.

רוּן לא כל כך יודע איפה לשים את עצמו. כולם קצת מבולבים.

רוּן

יש עוד על מה לדבר, כאילו? ...

אורי

עם מי?

רוּן

עם חמאס. כאילו, זה סגור שהוא חוזר? פשוט הזמנתי גם עוד 500 שלו עושה ככה...

רוּן מחייך, עושה כאילו הוא מחבק דמות לא נראית לצידו ועם היד השניה עושה "לייק".

אורי

לא, נראה לי שזה די סגור.

רוּן

אה... אחלה.

נינה

(נזכרת) טוב, אנשים! אתם יושבים פה ומתעסקים בשטויות בזמן שגלעד שליט יושב בשבי החמאס כבר אל... (קולטת מה היא אמרה) כושילראב רבאק!!!!

מיכל

(קוטעת) טוב, אוקיי. חברים היה כיף. אני צריכה לחזור לדוכן פסלי זכוכית שלי בנחלת בנימין.

אורי

טוב אני גם אז.. חוזר לחנות למוצרים אורטופדיים. אגב אם מישהו צריך מדרסים אני עושה לכם בהנחה.

רון

אני גם אני חייב לחזור ל.. אישתי.. והילדים
(מנסה להחניק בכי).

פעילים מתחילים להתרומם, מתכוננים להתפזר. אחד מהם לוקח קאט אאוט של
גלעד ומתכונן לצאת.

אורי

יאללה, ניקח אחד כבר, זה טוב נגד מיינות.

מיכל

מישהו נוסע לגן שמואל?

צפצוף של פוש בטלפון סלולרי נשמע.

נינה

(מאושרת) רגע, רגע, חכו שניה! יש לי משהו!
חטפו אחד חדש! ישראלי שחצה את הגבול
לעזה!!

מיכל

(מלא חיים) באמת???

אורי

איפה הקאפה???

יואב

ושבו בנים לגבולם!

מיכל

הוא הילד של כולנו! איך קוראים לו?

נינה

(מנסה לקרוא) אב... אבר.. אברה מנגיסטו.

אורי

המ.

כל הפעילים שותקים.

רון

(לאורי) בוא, אני נוסע לגן שמואל.

אורי

אה, יופי.

כולם לוקחים קאט-אאוט של גלעד ומתפזרים, חוץ מיואב שמתמהמה.

יואב

ושבו בנים לגבולם!

מיכל

השבץ שינה אותך.

דייט דוד המלך

תסריטאים: רמי פרג / ליאת שביט

1. פנים. בית קפה תנכי. יום

צדוק יושב לשולחן ממתין מסתכל על שעון חול שמוצמד לפרק ידו. ברקע מנגינת נבל.
נכנסת **שעורה**.

שעורה

היי, צדוק?

צדוק

שעורה?

שעורה

(**מתקנת למלרע**) שעורה. וואו איזה הקלה,
זה נדיר שאנשים נראים כמו הפסל שהם
שולחים.

צדוק

כן זו הבעיה בדייט סומא...

שעורה

אז מה אתה עושה בחיים?

צדוק

בולס שקמים, אבל זה זמני, אני לומד
להיות מעצב מזבחות. מה איתך?

שעורה

אבא שלי מוהל, ואני קוברת עורלות.

ונה

וואלה.. איך באמת קוברים את העורלות?

שעורה

יש לי כפית, ואני עושה גומה באדמה,
מברכת, וקוברת.

צדוק

בכל אדמה או צריך אדמה מיוחדת?

שעורה

אדמה שלא זרעו בה, זה באמת מעניין
אותך?

צדוק

ברור, מי לא מתעניין בקבירת עורלות?

שעורה

יו איזה כיף זה לפגוש מישהו שרואה מעבר
ל... תגיד מה זה השיר הזה? לא, אני לא
מאמינה.

צדוק

מה קרה?

שעורה

אתה לא שומע? זה שיר של דוד...

צדוק

וואלה.. (שר) אֶשְׂרֵי הָאִישׁ -- אֶשְׂרֵי לֹא הֵלֵךְ,
בְּעֵצַת רְשָׁעִים... " זה אחלה שיר, מה את
לא אוהבת מוסיקה מואבית?

שעורה

לא קשור למואבית. יו אני בהלם, אני נציב
מלח, זה שיר של דוד.

צדוק

אני מת על התהילים המוקדמים שלו, הם
הכי טובים. אין על דוד, מלך.

שעורה

די אתה רציני?! אחרי כל הסיפור עם בת
שבע ואוריה?! הוא שלח אותנו למות ונאף
עם אשתו!

צדוק

בסדר מה אכפת לי מה הוא עושה בדלת
אמותיו, הוא אחלה יוצר. "וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים,
לֹא עָמַד, וּבְמוֹשָׁב לְצִים, לֹא יָשָׁב." אין שיר
יותר מרים מזה!

שעורה

רק על זה שהוא הסתכל עליה מהגג צריך
להחרים את כל השירים שלו. וזהו.

צדוק

רגע, את בכלל אוהבת פעם את דוד המלך?

שעורה

לא, אבל זה לא קשור.

צדוק

עלק לא קשור. את לא אוהבת מוסיקה
מואבית, את לא אוהבת שירים של המלך,
ובגלל זה אין לך בעיה להחרים אותו.

שעורה

ממש ממש לא.

צדוק

אוקי. אז את גם לא אוכלת טחינת שכם?

שעורה

למה שאני לא אוכל טחינת שכם?

צדוק

שכם. אונס דינה?

שעורה

די תעשה לי טובה. מה הקשר? טחינת שכם זה יצירת מופת. קודם שדוד יכתוב שירים ברמה של טחינת שכם, אחרי זה נדבר.

צדוק

אה! את רואה! אז אם היית אוהבת את השירים שלו היית סולחת לו.

שעורה

אה... לא.. כן?

צדוק

בדיוק. את מבינה בסופו של דבר זו משוואה. את לוקחת את כמה שאת אוהבת את האמן, מכפילה בהאם הוא במחנה הפוליטי שלך, מעלה בחזקה בכמה החברים הקרובים שלך אוהבים אותו וכל זה את מחלקת בחומרת המעשים שלו. לפי התוצאה את מחליטה אם לסלוח לו או לא. הבנת?

שעורה

הייתי בהומנית.

צדוק

אני סולח לך כי את כוסית. גם לזה יש משוואה.

שעורה

אז מה? בולס שיקמים אמרת?

צדוק

כן. רוצה לעלות אלי לבלוס שיקמים?

שעורה

יאללה.

צדוק

זזנו.